

stemmelsen alene er møntet på de tilfælde, hvor der fremtræder åbenbare og graverende bevisfejl, som kan have haft afgørende indflydelse på sagens udfald til skade for tiltalte. Som et muligt eksempel kan nævnes, at tiltalte er dømt uden anden bevisførelse end sin egen forklaring, ifølge hvilken det påtalte forhold ikke kan være begået. Som et andet muligt eksempel kan nævnes, at tiltalte er fundet skyldig alene på grundlag af en forklaring fra et vidne, som ikke er afhørt i retten, men kun til politirapport. Sidstnævnte tilfælde bør dog muligt henføres til den foreslåede bestemmelse om rettergangsfejl, jf. stk. 2, nr. 3, hvilket illustrerer ligheden i den påtænkte anvendelse af henholdsvis stk. 2, nr. 3, om rettergangsfejl, og nr. 4, om åbenbare bevisfejl.

Om baggrunden for de stillede forslag henvises i øvrigt til betænkningens afsnit XI, kap. 1.3.10.

Til § 549

Ved bestemmelsen, som er ny, foreslås indført samme regler som efter den danske retsplejelovs § 927, stk. 2, hvorefter landsretten kan tage forhold, der er omfattet af ankesagen, i betragtning også til fordel for vedkommende tiltalte under den upåankede del af sagen. Som forhold, der er omfattet af ankesagen, anses også forhold, der ikke er omfattet af parternes påstande, men som landsretten i henhold til § 548, stk. 2, tager i betragtning af egen drift.

Til § 550

Ved bestemmelsen, som er ny, foreslås det at indføre samme princip om forbud mod »reformatio in pejus«, (dvs. »ændring til skade«), som er gældende i Danmark, jf. herved den danske retsplejelovs § 924 og § 930, stk. 3. Princippet betyder i overensstemmelse med ordlyden af den foreslåede bestemmelse, at der ikke kan idømmes en mere indgribende foranstaltning end i 1. instans, hvis det kun er tiltalte, der har anket sagen. I de tilfælde, hvor tiltalte anker, må anklagemyndigheden således iværksætte en rettidig kontraanke, hvis anklagemyndigheden under ankesagen ønsker at nedlægge en påstand om ændring af den indankede dom til skade for tiltalte. Der henvises i øvrigt til betænkningens afsnit XI, kap. 1.3.8.

Sigtedes forsvar

Til § 551

Det følger af bestemmelsen, at reglerne i lovforslagets kapitel 32 om sigtede og dennes forsvar i 1. instanssager også finder anvendelse ved appel og genoptagelse af kriminalsager.

Forurettedes stilling

Til § 552

Det følger af bestemmelsen, at reglerne i lovforslagets kapitel 33 om forurettedes stilling i 1. instanssager også finder anvendelse ved appel og genoptagelse af kriminalsager.

Forberedelse af ankesagen

Efter den gældende retsplejelovs kapitel 6, § 21, stk. 2, finder med hensyn til sagens forberedelse mv. de i kapitel 5 fastsatte regler om kriminalsagers behandling for kredsret tilsvarende anvendelse. Ved §§ 553 ff. foreslås indført en række bestemmelser, der mere detaljeret regulerer spørgsmålet om sagens forberedelse, idet der dog fortsat også henvises til reglerne for sagernes behandling i 1. instans. Når der bortses fra detaljeringsgraden, afviger de foreslåede regler ikke i videre omfang fra den gældende ordning.

Til § 553

Bestemmelsen, der er ny, foreskriver fremgangsmåden for sagens videre behandling, når ankemeddelelsen er forkyndt for tiltalte. Anklagemyndigheden skal således indlevere ankemeddelelsen til landsretten sammen med sagens dokumenter eller en genpart heraf samt en bevisfortegnelse over de vidner, der skal føres under sagen, og de bevismidler, der i øvrigt vil blive påberåbt. Af stk. 2 fremgår det, at bevisfortegnelsen eller en genpart heraf skal være skrevet på et sprog, som tiltalte forstår, jf. herved tilsvarende bestemmelsen om indlevering af bevisfortegnelse i 1. instans efter § 443, stk. 2.

Til § 554

Bestemmelsen, der er ny, indeholder reglerne for fremsendelse af sagens akter mv. til forsvareren, jf. herved den tilsvarende bestemmelse i 1. instans efter § 444.

Parternes tilstedeværelse

Til § 555

Bestemmelsen, som er ny, fastslår tiltaltes ret til at deltage i retsmødet, jf. den tilsvarende bestemmelse efter den danske retsplejelovs § 921, stk. 1. Bestemmelsen må antages at modsvare en retsstilling, der også i dag anses for gældende i Grønland.

Bestemmelsen indebærer, at tidspunktet for hovedforhandlingen altid skal meddeles tiltalte, medmindre denne på forhånd har erklæret sig indforstået med ikke at være til stede. Hvorvidt sagen i øvrigt kan fremmes